

Sygn. akt III KK 374/20

POSTANOWIENIE

Dnia 30 września 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Zbigniew Puskarski

w sprawie **M. R.**

uniewinnionego od popełnienia czynu z art. 220 § 1 k.k. w zb. z art. 155 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu
w dniu 30 września 2021 r.

wniosku obrońcy M. R. o przyznanie kosztów pomocy prawnej
na podstawie art. 626 § 2 k.p.k., art. 616 § 1 pkt 2 k.p.k., art. 636 § 1 k.p.k. w zw. z art. 637a k.p.k., § 11 ust. 2 pkt 6, § 15 ust. 1 i 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz. U. poz. 1800 z późn. zm.)

postanowił:

**zasądzić od Skarbu Państwa na rzecz M. R. kwotę 7.200
(siedem tysięcy dwieście) zł, tytułem zwrotu poniesionych
kosztów obrony w postępowaniu kasacyjnym.**

UZASADNIENIE

Sąd Najwyższy postanowieniem o sygn. III KK 374/20 wydanym na rozprawie w dniu 1 lipca 2021 r. oddalił, jako oczywiście bezzasadną, kasację wniesioną przez prokuratora na niekorzyść m.in. M. R. od wyroku Sądu Okręgowego w S. z dnia 1 września 2020 r., sygn. akt II Ka (...), utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w M. z dnia 28 stycznia 2020 r., sygn. akt II K (...). Wyrokiem tym M. R. został uniewinniony od popełnienia czynu z art. 220 § 1 k.k. w zb. z art. 155 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. Sąd Najwyższy obciążył jednocześnie Skarb Państwa kosztami procesu za postępowanie kasacyjne.

Pismem z dnia 4 sierpnia 2021 r. adw. A. K., obrońca M. R., wystąpił o zasądzenie na rzecz wymienionego kwoty 7.200 zł z tytułu ustanowienia i korzystania przez niego z pomocy obrońcy z wyboru w postępowaniu kasacyjnym przed Sądem Najwyższym. Do wniosku adwokat dołączył 8 faktur VAT na łączną 11.070 zł brutto, które wystawił M. R. jako „nabywcy” od dnia wniesienia pisemnej odpowiedzi na kasację prokuratora – w dniach: 2 listopada, 4 grudnia 2020 r., 4 stycznia, 2 lutego, 3 marca, 2 kwietnia, 7 maja, 1 lipca 2021 r. – każdorazowo tytułem „wynagrodzenia częściowego za postępowanie kasacyjne przed Sądem Najwyższym”. Zaznaczył, „iż w pierwszych 6-ciu z wymienionych faktur przywołano sygnaturę akt Sądu Okręgowego w S., a dopiero w dwóch ostatnich Sądu Najwyższego, kiedy stało się to możliwe – tj. od momentu powiadomienia autora niniejszego wniosku o sygnaturze akt Sądu Najwyższego w postępowaniu kasacyjnym”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek zasługiwał na uwzględnienie. Art. 636 § 1 k.p.k. stanowi m.in., że w sprawach z oskarżenia publicznego, w razie nieuwzględnienia środka odwoławczego, który pochodzi wyłącznie od oskarżyciela publicznego, koszty procesu za postępowanie odwoławcze (w świetle art. 637a k.p.k. również za postępowanie kasacyjne) ponosi Skarb Państwa. Stosując tę regułę do sprawy M. R. trzeba uznać, że przemawiała ona za zasądzeniem na jego rzecz poniesionych kosztów obrony w postępowaniu kasacyjnym, które to koszty należą do kosztów procesu (art. 616 § 1 pkt 2 k.p.k.). Podstawę prawną do ustalenia wysokości podlegających zwrotowi wydatków poniesionych przez oskarżonego w związku z ustanowieniem obrońcy, stanowią przepisy rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz. U. poz. 1800 ze zm.- dalej: rozporządzenie). Zgodnie z § 15 ust. 1 rozporządzenia, opłaty stanowiące podstawę zasądzenia kosztów pomocy prawnej ustala się z uwzględnieniem stawek minimalnych określonych w rozdziałach 2-4 (stawka minimalna za obronę przed Sądem Najwyższym wynosi 1200 zł - § 11 ust. 1 pkt 6 rozporządzenia). Z kolei § 15 ust. 3 rozporządzenia stanowi, że w sprawach wymagających przeprowadzenia rozprawy należna obrońcy opłata powinna

przewyższyc stawkę minimalną, jednak nie może przekroczyć jej sześciokrotności. Podejmując decyzję w przedmiocie opłaty, należy też brać pod uwagę m.in. niezbędny nakład pracy adwokata, jak też rodzaj i zawartość sprawy (§ 15 ust. 3 pkt 1 i 4 rozporządzenia).

Wypada uznać, że w przedmiotowej sprawie nakład pracy adwokata, który uczestniczył w rozprawie kasacyjnej, nie był mały, co sam Autor wniosku zaznaczył w uzasadnieniu, wskazując, że w sprawie wystąpiło „szereg zagadnień prawnych wymagających odniesienia się do różnych dziedzin prawa (...), prawa karnego materialnego i procesowego, ale i prawa pracy, konstytucyjnego, administracyjnego, energetycznego czy też zasad prawidłowej legislacji”, co zdaniem wnioskodawcy „upoważnia do sformułowania konkluzji, iż wymagało to ponadstandardowego nakładu pracy”. W związku z tym wystąpienie o zasądzenie na rzecz podsądnego kwoty 7.200 zł (sześciokrotność stawki minimalnej, która i tak nie stanowi całości wydatków poniesionych przez M. R.) tytułem zwrotu kosztów obrony w postępowaniu kasacyjnym, jawi się jako usprawiedliwione, a skoro w świetle przedłożonych dokumentów nie ma wątpliwości, że M. R. rzeczywiście je zapłacił, należało orzec jak na wstępie.